

Adrian M. Cioroianu

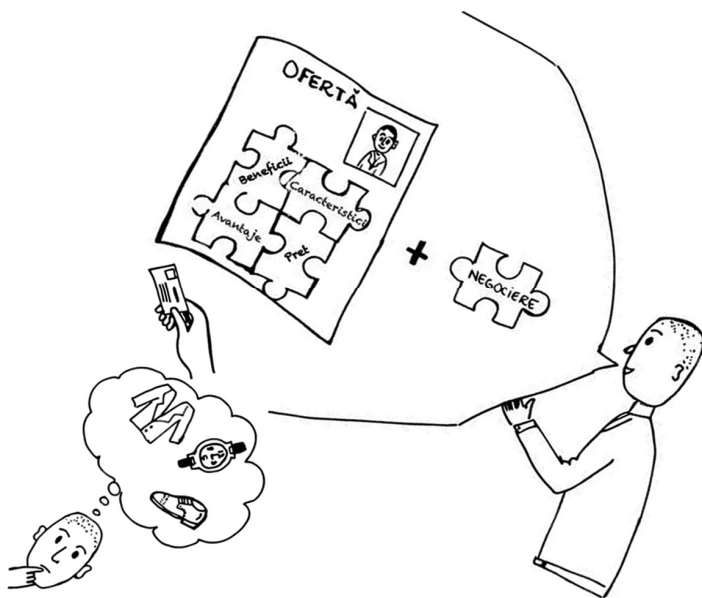
**Vând orice, oricând, oricui
Ce contează cu adevărat în vânzările B2B?**

ADRIAN M. CIOROIANU

VÂND ORICE, ORICÂND, ORICUI

Ce contează cu adevărat în vânzările B2B?

© Toate drepturile sunt rezervate Editurii Evrika Publishing.

Orice reproducere a prezentei lucrări fără acordul editurii
intră sub incidența legii.

Desene: Georgiana Cristea
Graphic design copertă: Carmen Lucaci

Redacție:	tel.: 0725.113.963 e-mail: redactia@evrikapublishing.ro
Distribuție:	tel.: 021.314.93.15 tel./fax: 021.314.93.16 e-mail: distributie@universuljuridic.ro
www.ujmag.ro	

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CIOROIANU, ADRIAN M.

**Vând orice, oricând, oricui : ce contează cu adevărat în
vânzările B2B?** / Adrian M. Cioroianu. - București : Evrika Publishing,
2015

ISBN 978-606-92578-1-4

339.187
658.85

Despre doi oameni care împart același nume (fără să și-l vândă între ei..)

În unele filme sau romane SF, eroul ajunge câteodată la un moment de cotitură al existenței sale: fie ajuns pe vreo planetă îndepărtată sau fie grație vreunor paradigme fizice necunoscute (ori ceva comploturi oculte), respectivul întâlnește un alt personaj care este aiddoma lui – imaginea lui în oglindă, cu exact aceeași înfățișare, mers, înălțime, glas, culoare a părului și chiar și unele ticuri. Nu-i de mirare că eroul – cel adevărat – intră astfel într-o veritabilă dramă identitară! Ba încă îmi aduc aminte de un film, mai bun decât media, în care John Travolta și Nicolas Cage schimbau între ei fețele – ceea ce a condus la aventuri cum nu ți-ai dori să trăiască nimeni din familia ta. Adevărul este că mulți scenariști sau romancieri sunt capabili și ei să vândă (bine) orice astfel de idee!

La o scară cu mult mai mică – după cum veți vedea – ceva asemănător am trăit și eu și de aici mi se trage plăcerea de a scrie această prefață. Cu ani în urmă, pe vremea în care în România se democratiza accesul la poșta electronică, primeam într-o zi un mesaj e-mail de la un domn care avea, pur și simplu, același nume cu mine. Adrian Cioroianu mă chema pe mine, Adrian Cioroianu îl chema pe el. Un al doilea nume aveam și eu – Mihai, pe care nu-l foloseam decât în actele oficiale –, un al doilea nume avea și el: Mihail, dar pe care nici dânsul nu-l folosea! Așadar, în lumea extrem de largă a poștei electronice, dintr-o dată eram doi oameni despărțiți nominal doar de o literă finală, oameni care, potențial,

puteam emite pretenții asupra aceleiași adrese. Problema ar fi fost banală dacă ne-ar fi chemat pe amândoi Ion Popescu sau Gheorghe Ionescu și altele asemenea – dar, cum Cioroienii nu sunt chiar atât de mulți, coincidența ne-a marcat pe amândoi cei în cauză. E drept, nu am ajuns la drame identitare, dar un zâmbet tot ne-a stors. Fără să ne cunoaștem, am convenit să ne facem fiecare adrese pe altă firmă de poștă electronică și, la nevoie, să mai schimbăm între noi mesajele care ne parvin pentru celălalt (cum avea, de altfel, să se întâmple).

Au trecut ceva ani și imaginați-vă că într-o amiază, în aeroportul din Viena, vine la mine un domn care mi se prezintă cu numele meu (sau, mai corect spus, cu numele nostru!). Eram, iată, cei doi de mai sus, întâlnindu-ne din voia sorții. Am convenit iarăși să continuăm acest gen de identitate nominală, am ajuns la concluzia că nimic dramatic nu se întâmplase de la ultima noastră discuție în virtual, ne-am urât succes în cariere și, din fericire, nu am urcat amândoi în același avion – pentru că asta ar fi pus ceva probleme măcar stewardeselor care fac inventarul pasagerilor înainte de decolare.

Partea implicită a poveștii este că, fiecare în parte, am continuat să avem măcar o idee despre ce face celălalt. Tizul meu a continuat să primească unele mesaje care erau pentru mine (și mi le-a remis pe toate – sau așa spune el), iar eu am fost pe mai departe informat despre aproape tot ce făcea tizul în sfera publică. Cum o vreme eu am fost implicat și în politică, beneficiez de ceva ani de un anume serviciu: o cunoștință care are o agenție de știri a pus la punct un motor de căutare care trimite în fiecare dimineață abonaților săi ceea ce se scrie despre ei prin ziare. Și nu de puține ori îmi este dat, astfel, să aflu ce face și celălalt Adrian Cioroianu. Din fericire, el nu a făcut politică și nici n-a studiat Istoria – după cum nici eu nu am avut inspirația sau talentul de a face training-uri de vânzări. Vă dați seama ce ar fi însemnat să ne suprapunem și în preocupări!?

Acestea fiind spuse, când am fost invitat să scriu această prefață am fost mai mult decât încântat. Pe de o parte, am avut

privilegiul de a citi cartea înaintea dvs. Mare plăcere a fost să văd ce bine scrie autorul și cât de amuzant poate fi – credeți-mă, dacă până și eu am putut ajunge la capătul acestei cărți (despre un subiect despre care nu știam nimic) înseamnă că e suficient de bine scrisă încât să poți învăța ceva din ea. Adrian Cioroianu autorul are atâtea povești de spus (toate adevărate și trăite, presupun) și atâtea sfaturi deștepte de dat încât Adrian Cioroianu prefațatorul se consideră norocos să aibă un asemenea tiz inteligent și simpatic.

Dacă am duce căutările și mai departe, cine știe ce am mai găsi dincolo de nume? Adrian Mihail Cioroianu este oltean, ca și Adrian Mihai Cioroianu. Bunicii primului erau din Băilești (Dolj), iar bunicii celui de-al doilea (adică eu, semnatarul prefeței) erau dintr-un sat aflat la vreo patru kilometri de Băilești. Probabil că dacă am săpa mai departe am descoperi că suntem și nițel rude, mai știi?

În fine, trebuie să spun că există încă o deosebire – mare! Spre deosebire de autor, prefațatorul este acel Adrian Cioroianu care nu-i în stare să vândă orice, oricând, oricui (cel puțin deocamdată – dar, dacă aș sta mai mult prin preajma tizului meu, mai știi ce s-ar putea întâmpla?). Astfel încât vă propun să dăm pagina și să vedem împreună cât de fun & smart poate fi o lecție despre viață – nu numai despre viața în vânzări, ci despre interacțiunile umane în general. Onorat de a fi putut scrie aceste rânduri introductive, eu nu pot încheia altfel decât... Tizule, ai cuvântul!

Adrian Cioroianu (profesorul de Istorie!)
25 septembrie 2015

1.

Vânzări *business*. Începuturi

